

„Боже силний, мила м. майко ле, Боже създателю,
Помогни ми, м. м. майко ле, съ сила и юнаштво ;
Ще се биемъ, м. моя майко ле, на Софийско поле,
Кръвь ще лѣемъ, м. м. м. за Христово име,
Ще прославимъ, м. м. м. Христианска вѣра.

— — —
Отечество мило.

Отечество мило, братя, насъ зове
Съ мечъ да се отправимъ противъ врагове ;
Всички ний съгласно да ги нападнемъ,
За мила свобода кръвь да пролѣемъ.
Олеле горкана нашия народъ
Злѣ страдае днесъ отъ агарянски родъ.
Тѣжко той се мъчи въ варварски рѣцѣ
Съ сълзи се облива негово сърдце.
Слава и свобода, всичко изгубва
Подъ несносно робство себе окайва.
Тѣжко той въздиша и Богу се моли
За да го избави отъ зли неволи.
О, народна длѣжностъ, братя насъ зове
Противъ върлитѣ ни вѣчни врагове ;
За народна слава бой да се биемъ,
За мила свобода кръвь да пролѣемъ.

— — —
Злощастникъ.

За менъ злощастенъ	Моето сърдце
За мене младъ,	Се пълни с' ядъ.
Утѣха нѣма	Отъ що страдая
Въ този свѣтъ.	И за кого,
Гдѣто и да идж	Това нек' знае
Въ село или градъ,	Моето сърдце.